

HỘI THỨ MƯỜI TÁM ĐÔI CỐC KHỔNG LỒ DƯỚI LĂNG KHỔNG MINH

Đỗ Dự định thân lại nhìn thấy người đang cười the thé với mình là Khiết Đan thì bất mãn ra mặt.

- Kia hoà thượng ngài tìm được kho tàng hay sao mà cười vui thế.
- Bần tăng cần gì kho tàng... Bần tăng vui vì nghe quân lính ở ngoài lăng loan tin ngày mai vua hồi triều.
- Vua hồi triều sao hoà thượng lại vui. Nhưng trước khi hồi triều nhà vua còn lệnh cho tôi xuống nhà mồ đào bia đá vì vua nghi dưới bia đá có cấm nang của Khổng Minh.
- Tướng quân lại làm chuyện tầm phào rồi. Nguy hiểm đấy.
- Hoà thượng đi với tôi xuống nhà mồ được không.
- Từ trước tới giờ bao giờ bần tăng cũng từ chối dính vào những việc vào lăng đào mồ xin quan lớn miễn cho. Theo bần tăng tướng quân làm việc này chỉ có hại cho sức khỏe của thánh thượng chứ không có lợi gì đâu.

Đỗ Dự cười mỉa.

- Vậy Hoà thượng đi châu vua nói chuyện về Khổng Minh đi chắc vua muốn biết nhiều về Khổng Minh đó.
- Tướng quân yên chí vì sinh mạng hoàng đế, bản đạo không bao giờ từ nan cả.

Bản đạo tin rằng vua về triều sẽ mạnh khoẻ, còn ở đây sẽ nguy tới tính mạng.

Khiết Đan vừa dứt lời thì cấm vệ binh tới nói với Đỗ Dự.

- Bẩm tướng quân thánh thượng truyền tướng quân rút ngay quân về và không làm gì nữa. Thánh thượng nói rút lập tức vì thánh thể bất an...

Đỗ Dự nghe cấm vệ binh nói thì nhìn Khiết Đan với đôi mắt dò hỏi.

- Tướng quân và bản đạo vào châu vua để nghe cho rõ thánh lệnh.

Hai người lặng lẽ đi bên nhau trở lại lều vua. Đỗ Dự đầu óc mông lung suy nghĩ không biết nên hành động thế nào. Trong lòng thì nghi Khiết Đan có liên quan nhiều với Khổng Minh.

Hai người bước vào lều vua thấy Tấn Võ Đế đang ôm đầu nhăn nhó. Khiết Đan bàn ngay với các quan là đem vua về chùa chậy chữa. Các quan đồng ý. Vua vừa lên võng thì một tên ngự lâm quân chạy tới báo cáo.

- Muôn tâu cóc khổng lồ lên mặt đất.

Khiết Đan đang đứng bên vòm vua liền lên tiếng.

- Muôn tâu để thần đuổi nó xuống hang sâu.

- Tại sao lại đuổi nó xuống hang sâu. Nó chịu nghe lời hoà thượng sao ?

Đỗ Dự hỏi Khiết Đan một cách gay gắt nhưng Khiết Đan lại đáp lại từ tốn.

- Để cóc trên mặt đất nó sẽ làm hại nhiều người...

- Nếu hoà thượng đuổi được cóc xin đuổi đi xa đây để cho chúng tôi làm việc tiện lợi.

- Tiện lợi sao được cóc ra khỏi hang nó sẽ phá làng phá xóm hại người. Tốt nhất là đuổi xuống hang sâu.

Cóc ở hang sâu chỉ bắt lợi cho kẻ quật mồ Khổng Minh thôi.

Tấn Võ Đế tuy đau cũng lên tiếng.

- Trẫm muốn nhờ hoà thượng giết dùm trẫm con cóc đi được không.

- Xin thánh thượng tha lỗi, thần tu hành không thể sát sinh.

- Nếu vậy xin hoà thượng đuổi con quái vật này đi xa.

Khiết Đan im lặng.

- Xin hoà thượng quyết định mau đi, kéo con thứ hai lên nữa nguy hiểm lắm...

- Có tới tận hai con sao...

- Muôn tâu dưới đó có hai con cóc khổng lồ, nó ở hầm lũng và nhà mồ.

- Muôn tâu quái vật đang tiến gần tới lều vua, xin quan quân hộ giá.

Mọi người ngừng lên thấy con cóc đang nhảy tới với khí thế rất hung hăng. Mỗi cái nhảy của nó đi cả trăm thước, nhảy tới đâu đất đá bay mù trời tới đó.

Đỗ Dự hô quân ngự lâm dàn hàng ngang từng lớp ngăn cóc.

Con cóc vừa nhảy vừa phun khói độc nhưng mọi người đều bịt mặt nên không việc gì.

Khiết Đan đứng cạnh vua khuyên vua về chùa tránh cóc, nhưng Tấn Võ Đế vẫn đứng trợ trợ.

Trong khi đó cóc đã phá vỡ một hàng rào lính phòng thủ nuôi tươi những người lính chống nó.

Hàng phòng thủ bị vỡ cóc tiến gần với vua Tấn Võ Đế. Tất cả đều lo sợ cho tính mạng vua. Riêng Đỗ Dự múa kiếm như điên xông vào tấn công cóc.

Cóc bị Đỗ Dự chém trúng mũi và mắt đâm ra hăng tiết xông thẳng vào Đỗ Dự.

Tấn Võ Đế không còn hột máu đứng run rẩy.

Khiết Đan mỉm cười tung mình đến trước cóc và đá thốc một cú song phi vào ức cóc.

Cái đá của vị hoà thượng nhỏ bé tưởng gãi ngứa cóc nào ngờ làm cóc tung mình lên như một trái banh.

Khiết Đan không để chậm một giây vọt mình lên như pháo thăng thiên vút lên trên cao rồi thả mình xuống đọng hai chân vào lưng cóc.

Cóc bị trúng đòn ngã lăn xuống đá, lắc đầu lia lịa, Khiết Đan chờ lúc cóc thất thân tung cú song phi vào hàm cóc.

Cóc bị bật đầu về phía lãng Khổng Minh. Trong khi đó Khiết Đan quay lại vớ cây côn của một tên lính động vào lưng cóc một côn. Cóc đầu quá phóng thẳng về lãng Khổng Minh.

Tấn Võ Đế, Đỗ Dự và ba quân tướng sĩ nhìn Khiết Đan hành động ai cũng lè lưỡi thán phục.

Khiết Đan vẫn phóng theo cóc dùng côn đập vào lưng cóc đuổi cóc về lãng Khổng Minh. Tới lãng cóc nhảy cái ầm. Khiết Đan xoa tay.

- Cóc đã về hang như vậy nó phải ở mãi trong hang.

Nói dứt lời Khiết Đan xuống núi vác một tảng đá cỡ tám người khiêng không nổi chạy phăng phăng lên núi đem lấp cửa hang. Mọi người nhìn Khiết Đan làm việc đều thán phục sức mạnh của Khiết Đan.

Đỗ Dự lẩm bầm một mình.

- Khiết Đan mạnh như gã mặc đồ đen dưới hầm mồ.

Một câu hỏi lớn vờn trong đầu Đỗ Dự phải chăng Khiết Đan là người mặc đồ đen, Khiết Đan có liên quan gì với Khổng Minh mà cứ can thám hiểm mã Khổng Minh.

Lập xong hang cóc Khiết Đan lại khoanh tay nói với Tấn Võ Đế.

- Muôn tâu cóc đã bị nhốt dưới hang rồi.

Đỗ Dự cướp lời vua hỏi Khiết Đan.

- Tại sao hoà thượng nhất định bắt cóc nhốt dưới hang.

Khiết Đan chưa kịp trả lời thì quân sĩ lại la.

- Con cóc khổng lồ thứ hai xuất hiện.

Mọi người nhìn lên thì thấy một khối khổng lồ từ mái nhà mồ nhào xuống sân nhà mồ nơi trước đây ai tới cũng chết.

- Con cóc này tự sát rồi.

Đỗ Dự nói to.

Khiết Đan không nói gì cả chạy như bay về hướng nhà mồ nơi con cóc vừa nhảy xuống.

Đỗ Dự xốc gươm chạy theo và hô lính ngự lâm theo tăng cường. Tấn Võ Đế chung hứng trước hành động của Khiết Đan và Đỗ Dự.